

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

DUNKERINAJOKOIRA (DUNKER)

Alkuperämaa: Norja

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, selvästi korkeuttaan pitempi, voimakas muttei raskas. Sen tulee vaikuttaa kestävältä.

PÄÄ: Pään tulee olla kohtalaisen pitkä, kuiva ja jalo, mutta ei kiilamainen. Koira ei saa kantaa päätään liian korkealla. Kallon tulee olla lievästi holvautunut. Niska-kyhmy selvästi erottuva. Otsapenger selvä mutta ei jyrkkä. Posket kuivat, poskiluut eivät esiintyntyvät. Kuono-osa mieluummin pitkä kuin lyhyt, kuononselän tulee olla suora ja tasaleveä. Kirsu musta, sieraimet avoimet.

SILMÄT: Silmät melko suuret, mutta eivät ulkonevat. Ne ovat kirikkaat, ilme rauhallinen ja vakava. Silmäluomet tiiviit. Silmien tulee olla väriltään tummat, herasilmät sallitut mateenvärisillä koirilla.

KORVAT: Korvien tulee olla kiinnittyneet sopivalle korkeudelle, mieluummin matalalle kuin korkealle. Korvat ovat keskileveät ja kapenevat pyöristyvää kärkeä kohti, pehmeät, litteät, ilman poimuja ja tiiviisti päänmyötäiset. Korvat eivät saa olla liian lyhyet, vaan eteenpäin vedettyinä niiden tulee ulottua kuonon puoliväliin saakka.

PURENTA: Leikkaava purenta.

KAULA: Kaulan tulee olla verrattain pitkä. Ei huomattavassa määrin kaulanahkaa.

ETURAAJAT: Lavan tulee olla pitkä, lihaksikas ja viisto sekä tiiviisti rungonmyötäinen. Lapaluiden kärkien väli pieni. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus hyvä. Eturaajat vankat, kuivat ja jäntevät. Kynnärvarsi suora, välikämmen joustava.

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 203c
Hyväksytty: FCI 12.8.1992
SKL-FKK 12.12.1972

1/2

DUNKERINAJOKOIRA

2/2

RUNKO: Selän tulee olla kiinteä ja suora eikä liian pitkä. Lanneosa leveä ja lihaksikas, lantio lihaksikas ja hieman viettävä. Rintakehä tulee olla tilava ja sen tulee vaikuttaa pitkältä. Rinnansyvyys suunnilleen puolet säkäkorkeudesta. Kylkiluiden tulee olla hyvin kaareutuvat ja takimmaisten kylkiluiden pitkät. Vatsaviiva hieman kohoava.

TAKARAAJAT: Takaraajojen tulee olla hyvin kulmautuneet, reisi ja sääri leveät ja kinner matala, kuiva ja voimakas. Takaa katsoen takaraajat yhdensuuntaiset. Kannukset sallitut, mutta ne voidaan poistaa.

KÄPÄLÄT: Käpälien tulee olla kaarevat ja tiiviit, suoraan eteenpäin suunnatut ja polkuanturoiden vahvat. Polkuanturoiden ja varpaiden välissä hyvä karvoitus.

HÄNTÄ: Häntä on selkälinjan tasolle kiinnittynyt. Sen tulee olla tyvestään paksu, kärkeä kohti kapeneva. Häntä ulottuu kintereeseen saakka tai hieman sen alapuolelle. Koira kantaa häntänsä suorana tai hieman ylöspäin kaartuvana.

KARVAPEITE: Karvapeitteen tulee olla karkeaa, suoraa, tiheää eikä liian lyhyttä. Kun karvanlaatu on muuten erityisen hyvä, saa reisien takaosassa ja hännässä olla hieman voimakkaampi karvoitus, ei kuitenkaan liikaa.

VÄRI: Musta ja kellanruskea valkein merkein tai mateenvärisen ja kellanruskea valkein merkein. Ei ole toivottavaa, että musta väri vallitsee tai että ruskean sävy on liian syvä. Valkea väri vallitsevana ei myöskään ole toivottavaa vaan on hylkäävä virhe.

KOKO: Uroksen säkäkorkeus 50-55 cm, ihanne 53 cm. Nartun säkäkorkeus 47-53 cm, ihanne 50 cm. Erityisen hyvärakenteisen uroksen korkeus saa olla jopa 57 cm.

VIRHEET: Raskas, ilmeetön, liian lyhyt tai kiilamainen pää. Pienet vaaleat silmät. Heikko selkä, liian lyhyt lantio, liian kohoava vatsaviiva. Litteät käpälät ja haravarpaat. Korkearaajaisuus ja kevyt luusto. Nämä ovat virheitä, jotka pilaavat rotutyypin.

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

